

חשדו בחברו כי רצח אותו בגלל אהבתם לאותה אשה - עד שנחשף הסוד בקבר בודד בחולות רפיח, בדרך לאידבר סיני

בשעות הלילה של אותו יום הביא בן אלקנה את העצמות שמצא לביתו של הר פתולוג הממשלתי הראשי, הפרופסור קר פלוס בגבעתיים. קרפלוס בדק את העצמות וקבע החלטתי: אלה אינן עצמות אדם. אלה עצמות חייה.

אותו רגע הגיעה לשיאה התעלומה בת 50 השנים. אם העצמות שנמצאו מתחת ל־דקל אינן עצמותיו של אבשלום פיינברג, נסתה הכף באופן קיצוני לחובת חברו של אבשלום בנילי, יוסף לישנסקי. כך היה לישנסקי, הגיבור השני במחלוקת, חייב בפשע איום שיחטו לו סיפורי רכילות ש־הילכו בארץ ב־50 השנים האחרונות: כי הוא רצח את אבשלום פיינברג בגלל אהבתם המשותפת לאשה אחת — גיבורת נילי שרה אהרונסון.

★ ★ ★
"הצבר הראשון בארץ־ישראל"
החלטה של הפרשה בחורף של שנת 1915, בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה. קבוצה קטנה של צעירי המושבות בארץ־ישראל, בראשותם של בני משפחת אהרונסון מזכרון־יעקב, הגיעה ל־

המיסטריות ביותר בתולדות הישוב העברי החדש בארץ ישראל. היה זה באחד מימי השבוע שעבר. קבר צה קטנה של אנשים ניצבה בשעות הצהריים בשטח חולי מוקף גדרות צבר מ־דרום לרפיח, במרחק כמה מטרים ממסילת הברזל רפיח־קנטרה. היו שם המישה שייכים בדואים, שניים משבטי הכדואים של הנגב ושלוש מרצועת עזה. ליום ניצב ראש עיריית רפיח וסגנו. יחד עמם היו שלושה אנשי צבא ישראלים ועוד שישה פועלים מבני המקום.

★ ★ ★
אזה עצמות חייה
פועלים נטלו טוריות וניגשו לדקל בודד שניצב במרכז השטח. לא היה זה דקל רגיל. הדקל שניצב פעם במקום נדע, אך מגזעו הכרות המשיכו לבצבץ חוטרים והוא הגיע לגובה של שניים וחצי מטרים. הפועלים החלו לחפור בסביבת הדקל. בי שעות הצהריים, כשהגיעו החופרים לעומק של 25 ס"מ הם גילו עצמות בודדות. ה־עצמות נאספו והחפירה נפסקה. רביסון שלמה בן־אלקנה, קצין משטרה

פיינברג, הרוח החיה במחתרת נילי, שנהרג בנסיבות מיסטריות ב־1917 ליד רפיח, בהיותו בן 28. רק בשבוע שעבר אותר מקום קבורתו ושלדו זוהה לאחר בדיקה מדעית שנערכה עליידי המכון הפתולוגי הממשלתי באבירכיר.

הגיבור מתחת לדקל

מסקנה כי עליהם לסייע לאנגלים החונים במצרים לשחרר את ארץ־ישראל מידי ה־תורכים. בראשותו של אהרן אהרונסון, איש מדע מופלא שניהל תחנה־נסיגות ליד עתלית, הוקמה מחתרת ריגול שמטרתה היתה לספק לבריטים ידיעות צבאיות ש־יסייעו להם להביס את התורכים. הורוע הבטחונות של הישוב היהודי בארץ

שהושאל למימשל הצבאי בעזה, האיש שפקד על החפירה במקום, היה אחיו התרגשות. הוא הגיע למקום במטרה הברורה לחשוף מתחת לדקל את עצמותיו של איש מחתרת נילי אבשלום פיינברג. לפי כל הסימנים והעדויות שהיו בידו היה צריך למצוא מי תחת לדקל שלד אדם. אבל העצמות שנחשפו נראו יותר כעצמות חייה.

רבים, הרטיט לבבות של המוני אנשים והע־לה מתהום נבכי ההיסטוריה רוחות רפאים. זהו סיפור פנטסטי הנשמע כאגדה מזרחית. אבל אומה שלימה, החסרה גיבורים בעברה הקרוב, הודהתה לפתע עם גיבוריה הווהית גמורה. לגבי מעטים, שחיו את הפרשה ב־חמישים השנים האחרונות, היווה גל העצמות היבשות את סיומה של אחת התעלומות

שק כנפי ההיסטוריה נשבע ה־שבוע בארץ. לא היתה זו מליצה. גל עצמות יבשות, שנחשף מתחת לדקל בודד בחולות המידבר, קילומטר וחצי דרומית לרפיח, הצית לפתע התענינות המונית בפרשה מיסטרית ש־אירעה לפני כ־51 שנים, שרק מעטים הכירוה עד כה מקרוב. הוא הלהיב דמיונם של

בצים שורשי הדקל שגדל על רקבובית גופתו. משמאל נראים עצמות רגליו. חוטרי הדקל שגדל מגוייתו ישתלו עתה במקום קבורתו הרישמי בישראל. היה זה אבשלום שכתב פעם, למראהו של יעראשוחים כרות, בהיותו על החרמון: הננו מתים בלי שים קץ לחיים.

רביסון שלמה בן־אלקנה יושב בקבר שח־שף מתחת לדקל מזרע לרפיח. בתוך הקבר נראה השלד שזוהה כשלדו של אבשלום פיינברג. מצד ימין נראית הגולגולת, מתוכה מבצ־